

2011-12-1

10211

Reisinger Józsefné sz. Neuberger Janka
Szül.: Kunhegyes, 1864 dec.30.
Anyja neve:W J

Reisinger Józsefné 52évig élt boldog házasságban Reisinger Józseffel. Hat gyermeket neveltek. Állandó lakhelyük a Szolnok megyei Fegyvernek nagyközség volt.
R J 1935 július 8-án elhunyt.

Reisinger Józsefnét 1944-ben először Fegyvernekről a törökszentmihályi gettóba vitték, majd a szolnoki gyűjtőtáborba. Ott vagonirozták be családtagjaival egy Ausztriába menő szerelvénybe. Bruck a. d. Leitha területére kerültek, u.n. Sonder lágerbe. Itt-mint ismeretes- a családtagokat nem választották széjjel, főleg nem voltak szelektálások. Ennek és nagy akaraterejének volt köszönhető, hogy életben maradt. A családtagok minden étkezésnél összeadtak egy kis többlet élelmet "Anyuska" részére.

Bruckban néhány hónap múlva "feleslegesé" váltak és az egész családot elvitték Bergen Belsenbe. Szerencsére itt sem volt szelekcio a sonderesek részére. Ha nagyon nehezen is de megérték a májust.

A németek akkor már nagyon szorongatott helyzetben voltak. Már tömegmészárlásra sem volt lehetőségük. Bevagoniroztak 3000 rabot köztük a Reisinger családot-és elindították a szerelvényt az Elba folyó felé azzal a szándékkal, hogy ott a vízbe lövik az embereket.

A nyílt pályán állította le az Amerikai Hadsereg a vonatot. Elfogták a német katonákat, amelyik meg nem szökött és kinyitották az ajtókat az elgyötört emberek számára. Rövidesen elindították az éhes, de felszabadult rabokat a megfelelő befogadó helyekre.

Valószínűleg a nagy "forgatagban" történhetett, hogy Reisingerné, B lánya és S fia Tröbitzbe kerültek még Z fia és felesége valamint sógornője pedig Hillerslebenbe.

1945 szeptember 10-én valamennyien vissza érkeztek Budapestre. Onnan Fegyvernekre a kifosztott házaikba, mégis, ott voltak otthon..

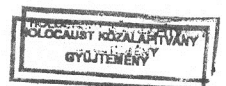
Reisinger Józsefné 80 éves és 9 hónapos volt, tehát majdnem 82 évesen tért vissza Bergen Belsenből.

Szellemi frissesége csodálatos, memóriája bámulatos volt. Mindent elraktározott ami körülötte történt és pontosan elmondta "élményeit".

R.J.-né elveszítette László fiát, Oroszországban hunyt el. Három felnőtt unokáját, E E t, J t és I t. Vejét E J . Sok másodfoku rokont is.

Reisinger Józsefné, jószágos Nagyanyám 1947 szept.22-én elaludt örökre.

Utólagos:
Dr. Kálmán Józsefné
Rácz / Reisinger / Klára

2011.12.2. L
102V2

Magyar Auschwitz Alapítvány
Holocaust Dokumentációs Központ

Budapest VII.
Damjanich u.9.

Tisztelt Címnek ezennel átadom családtagjaim eredeti iratait, amely 1944. évben történt deportálásukat igazolja.

A Jász Nagykun Szolnok megyei Fegyvernek nagyközségből 1944. májusában a törökszentmiklósi gettóba vitték őket, a megengedett ruhafélékkel és némi élelemmel. Ingatlanaik és vagyontárgyaik felett már nem rendelkezhetek.

Július hó folyamán átkerültek a szolnoki nagy gyűjtőtáborba. Itt történtek a bevagonírozások.

Mint ismeretes kétféle útirány volt, Auschwitz vagy az ausztriai Bruck a.d.Leitha.

Az utóbbi szerelvényekbe főleg műszaki tudású vagy egyéb kivételes szakmával rendelkező és családtagjaik kerültek.

Reisinger Sándor és fivére Zoltán általános műszaki tudása közismert volt. / Reisinger Józsefnek az első gőzfertőtlenítő feltalálójának fiai voltak. / Így őket és családtagjaikat Ausztriába vitték.

Amikor itt már nem volt munka az odagyűjtött zsidóság számára ismét bevagonírozták őket és a vonat Bergen Belsenbe állt meg..... A családot ott sem választották el egymástól. Úgynevezett sonderbarakba kerültek.

Valószínűleg ennek tudható be, hogy az ismert nélkülözések ellenére is életben maradtak.

1945. májusában amikor már köztudottá vált a német vereség a sonderbarak tagjait és egyéb foglyokat, cirka 3000 főt bevagoníroztak azzal a szándékkal, hogy az Elba folyóba leljék halálukat.

Ezt a szerelvényt az amerikai Hadsereg a nyílt pályán állította le.

A vagonok ajtajai kinyíltak s az elgyötört emberek leszállhattak.

A család egy része Hillerslebenben került, még hárman valahogyan Tröbitz-be. Ezek a városok természetesen már amerikai fennhatóság alatt voltak.

Hónapokat töltöttek itt, de ez szükséges is volt, hogy valamennyire felerősödjének.

1945. szeptember 10-én valamennyien visszaérkeztek vonaton Magyarországra, vagy Fegyvernek községbe.

Házaik kifosztva, de életük megmaradt.

Felsorolom neveiket, kik a Sors akaratából hazatértek.

Ma már személyem kivételével valamennyit sírhant fedí a Kozma utcai sírkertben.

Minden személynek igazoló papírjait külön borítékba tettem és számmal láttam el. Egyben átadom saját deportálásomat igazoló iratok másolatát is.